

Василь КОЖЕЛЯНКО

ТЕРОРІУМ

УНУ

Кальварія
Львів
2002

Василь КОЖЕЛЯНКО

ТЕРОРИУМ

ББК 84.4 УКР 6-44

К 58

Василь Кожелянко

Тероріум

Роман

Асоціація
Українських
Письменників

Твори визнаного майстра жанру альтернативної історії Василя Кожелянка користуються у читача заслуженою популярністю: п'ять його романів-анекдотів, включно з культовою «Дефілядою в Москві», що вийшли у 2001 році вже практично зникли з полиць книгарень. Проте навіть шанувальників Кожелянка «Тероріум» неабияк здивує: політична фантазмагорія з упізнаваними персонажами — це нове слово й новий щабель для письменника. Захоплюючий сюжет, дотепні діалоги, пародія на Україну нинішню в проекції на невеселе майбутнє — все це дозволяє стверджувати, що новий роман Василя Кожелянка — найкраще з досі ним написаного...

*У художньому
оформленні книжки
використані графічні роботи
Михайла Євшина*

Усі права застережені. Переклади, відтворення або передача будь-якої частини цього видання у будь-якій формі та будь-яким способом категорично заборонені без письмової згоди **ТОВ «Кальварія»**

ISBN 966-663-063-X

ISBN 966-7092-97-6 (серія «Дефіляди»)

© Василь Кожелянко, текст, 2002

© «Кальварія», макет та художнє оформлення, 2002

Василь КОЖЕЛЯНКО

ЗОЛОТА ЛИХОМАНКА

Президент України Авдотій Дормідонтович Кромешний був божевільним. Тобто не геть неадекватним варіятом, але — стійким параноїком. Воно й ніби нічого не шкодило, якби через пунктик потенційного пацієнта вартіанського шпиталю А.Д.Кромешного не страждала вся Україна.

Відразу ж після інавгурації новообраний президент, тоді ще психічно більш-менш здорова людина, за традицією, вирішив дізнатися про своє майбутнє. Для цього він звернувся не до астрологів, не до ворожок, не до чаклунів, як це робили його попередники, а — до модного професора окультних наук, мага і містика, лінгвіста і екзегета, плеїбоя і гравця О.Коп-Аума. Професор на той час був порівняно молодим, безвідповідальним жартівником і для сміху напроорокував новообраному А.Д.Кромешному довге і щасливе президентство, але застеріг від ювелірних виробів із золота, мовляв, у них чаїться його, Кромешного, смерть. Відтоді президент схибнувся. Спочатку він звелів, аби все його оточення, починаючи від начальника канцелярії і закінчуючи прибиральницею, негайно позбулося усіх своїх ювелірних виробів із золота. Потім золоті прикраси було заборонено носити усім урядовцям. Через кілька місяців надійшла черга усієї виконавчої вертикалі. Вся Україна дуже сміялася, але недовго, бо президент видав указ, за яким ювелірні вироби із золота заборонялися на всій території держави як для громадян України, так і для

зарубіжних гостей вкупі з дипломатами. Під заборону потрапляла і торгівля цим товаром, а отже, і будь-який імпорт. Звичайно, цей указ ніхто не збирався виконувати, Крімешний це передбачав, тому створив нову поліційну структуру під популістською назвою «Управління боротьби з надмірними розкошами», яка отримала надзвичайні повноваження. В народі офіцерів цієї спеціальної служби відразу почали обзивати «золотарями», від чого ті стали ще злішими. Вони безцеремонно зупиняли громадян де завгодно, відбирали золоті ланцюжки, каблучки, годинники, сережки, браслети і навіть вінчальні обручки, а натомість видавали довідки про вилучення предметів надмірних розкошів. Всі конфісковані золоті вироби під надсуворим контролем відправлялися на спеціальну фабрику, яку неофіційно іменували «президентська золотарня», де переплавлялися на зливки. Це називалося поповненням золото-валютних запасів країни з метою позбутися зовнішніх боргів.

Боргів не зменшувалося, але в суспільстві почалося ремство. На це президент відповів репресіями — було розстріляно кілька масових демонстрацій і заарештовано три тисячі заводіїв. Суспільство відповіло терором: з'явилася екстремістська організація під назвою «Юна Великоукраїна», скорочено ЮВУ, яку народ зі смаком найменував «ювелірами». Вони здійснили кілька вдалих пограбувань банків і державної скарбниці та терактів проти представників влади, а зовсім недавно зарізали майора-золотаря. Пішли чутки, що між терористами-ювелірами і спецняками-золотарями, крім іншого, ще й точиться війна символів: золотарі мали уніформу, де всі металеві аксесуари були із нержавіючої сталі, а в петлицях носили емблему, схожу на латинську літеру F, мовляв, ферум, залізо. Крім того, особливим шиком серед золотарів вважалося носити сталеві перстені, медальйони, значки зі своєю емблемою.

Терористи же ювеліри чинили навпаки: культивували усе золоте, потайки носили ювелірні вироби, а на місці терактів залишали свій підпис — назву організації латинкою, де роль літери V відігравала перевернута A, виходило UŲU. Знаючи люди говорили, що коли одне U спростити і перевернути Ų, то вийде AU — аурум, золото по-нашому.

Професор О.Коп-Аум, побачивши, до чого призвів його легковажний жарт, зібрався було піти до президента Кромешного і чесно тому усе викласти, аби той зупинив цю антизолоту лихоманку, але професорова подруга, ворожка по картах Таро, зеленоока розкішна тілом Алергіна, прочитала по картах, що в такому разі на пана О.Коп-Аума чекає смерть, проте і без ворожки було ясно, що за такий жарт Кромешний із модного професора-красунчика дуже швидко зробить невпізнаний труп, ледь прикопаний десь у Таращанському лісі...

Мордований хронічним безсонням А.Д.Кромешний, законнообраний президент України, встав з ліжка і пішов тинятися апартаментами своєї резиденції на вулиці Банковій у Києві. Він ходив вбраний у майку і широкі труси — соромитися було майже нікого, бо охоронці, що стояли по двоє біля кожних дверей, навіть до вбиралень, не вміли дивуватися. Це були клони найкращого бодігарда імператора Китаю із вживленими в мозок нано-роботами. Вузькоокі, невисокі, аби не дуже применшувати величі президента, вони були страшною силою. Для ворогів президентського тіла, звичайно.

Нарешті А.Д.Кромешний причвалав до свого улюбленого дітища — до спеціальної кімнати-сейфа, де зберігалися найцінніші твори мистецтва і найвартісніші подарунки, отримані ним за час роботи президентом етой країни. Тут були трипільські черепки, ікони XII століття, церковні чаші, діаманти, рубіни, смарагди, картини різних епох, античні вази, дамаська холодна зброя, ювелірні вироби з платини, бронзи, срібла — лише золотого тут

нічого не було. Зрозуміло, чому. Тут зберігалися кинджали друзів Кромешного — султанів арабського світу, лаковані пуделка від імператорів Китаю, тибетейки від емірів центральноазійських країн, соболине хутро від хана Сибіру, матрьошки від президента Московської Росії, бурштинові вироби від бацьки Білорусі, роги для вина від президента Грузії, шабля від іранського шаха і ще багато гарних і дуже гарних, з політичним підтекстом і без нього, великих і малих речей.

Президент, увімкнувши потужне світло, почав методично оглядати своє добро — такі оглядини для нього слугували водночас і гімнастикою, і горнятком кави, і пігулкою транквілізатора, і добрим словом невідлабузника (щоправда, таких в оточенні президента не траплялося). «Дітки мої», — бурмотів, поглажуючи індійські шахи з цінного дерева і слонової кістки, розчулений А.Д.Кромешний, батько шести дітей від різних дружин.

«Йоп!.. А ето шо такое?!» — у президента заворушилися волосинки на тім'ї. В самому центрі порцелянового корейського тареля лежало те, чого тут не могло бути засадничо, — каблучка із жовтого металу! Золото!!!

А.Д.Кромешний, жовтий, як газета, повільно вийшов з кімнати-сейфа, натиснув кнопку «замок» і вже тоді заверещав:

— Кіріл, бляха, Кіріл!

Один із клонів-охоронців завдяки бездоганній роботі нано-роботів у мозку блискавично збагнув, що президент викликає свого найближчого і найдовіренішого помічника Кіріл-Кірілича, і, скориставшись мобільним зв'язком, розбудив того і передав, що його терміново хоче бачити «його високопревосходительство товариш президент».

— Кіріл, ізмена! — пробелькотів президент своєму помічникови, коли той уже в офіційному костюмі з'явився перед затуманені очі «його високопревосходительства».

Вони обоє зайшли в кімнату-сейф і обережно підійшли до корейського тареля. Лежить! Предмет, схожий на вінчальну каблучку з жовтого металу.

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати
далі, придбайте, будь
ласка, повну версію
книги.